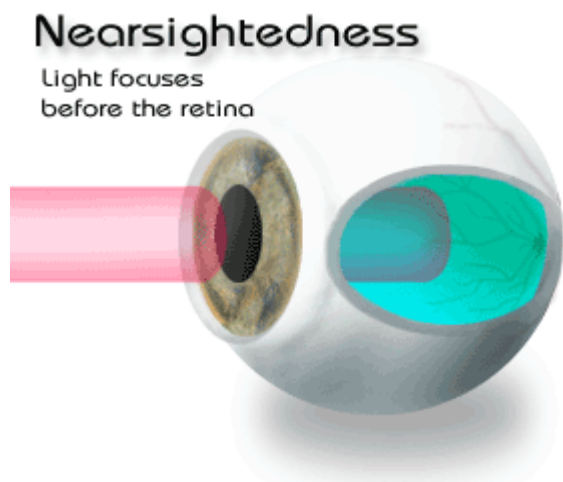

نزدیک بینی

نزدیک بینی نوعی اختلال انکساری چشمی است که در آن دید فرد برای اشیاء دور ناواضح می شود. اگر فردی نزدیک باشد ممکن است قطر قدامی خلفی کاسه چشم وی بیش از حد بزرگ باشد که در این حالت پرتوهای نوری به جای اینکه بر روی شبکیه چشم بیفتند، در قدام شبکیه باز تابیده می شود.

شدت نزدیک بینی بیانگر توان انکساری چشم میباشد. افرادی که نزدیک بینی شدید دارند تنها اشیائی را که در فاصله چندین سانتی متری چشم آنها قرار دارند، به وضوح می بینند و کسانی که نزدیک بینی متوسط دارند تا چند متری خود را می توانند به وضوح ببینند.

نزدیک بینی ممکن است سریع یا به تدریج ایجاد شود و یا ممکن است در طی دوران کودکی یا جوانی تشدید شده و یا بدتر شده. این اختلال پسرها و دخترها را به یک نسبت مبتلا می سازد.

از طریق انجام معاینات اصولی چشم تأیید نزدیک بینی ممکن میگردد. این اختلال براحتی با عینک ها یا لنزهای چشمی یا از طریق جراحی قابل درمان است.

علائم و نشانه ها

علائم و نشانه ها شامل تارشدن اشیاء دور، نگاه کردن با چشم نیمه باز جهت واضح دیدن اشیاء و بروز سر درد ثانویه به فشار بر روی چشم میباشد.

بطور معمول نزدیک بینی ابتداءً در دوران کودکی تشخیص داده میشود. کودک مبتلا به این بیماری ممکن است چشم های خود را مرتباً در وضعیت نیمه باز قرار دهد. به تلویزیون یا تخته سیاه خیلی نزدیک شود. کتاب را خیلی نزدیک چشم های خود قرار دهد و بنظر میرسد که در مورد اشیاء دور آگاهی ندارد.

علل

چشم دارای دو بخش است که سبب تمرکز پرتوهای نوری میشود. یکی قرنیه که پرده ای شفاف بوده و در قدام چشم قرار دارد. دیگری عدسی که ساختاری شفاف در داخل خود چشم است. در یک چشم سالم هر کدام از این اجزا پرتوهای نوری را به گونه ای می شکنند که تصویر واضح و درست از شمای مورد نظر در داخل چشم ایجاد میشود.

اگر هر کدام از این اجزا کار خود را به درستی انجام ندهند و انحنای آنها تغییر کند فرد دچار اختلال انکساری میگردد. نزدیک بینی نوعی اختلال انکساری است و زمانی ایجاد میشود که در انحنای قرنیه بیش از حد طبیعی بوده و یا اینکه چشم بزرگتر از حد طبیعی باشد در نتیجه پرتوهای نوری در قدام شبکیه شکسته می شوند و تصویر

در آنجا ایجاد شده و اشیاء دور تر دیده میشوند.

علاوه بر نزدیک بینی سایر اختلالات انکساری شامل دوربینی (زمانی ایجاد میشود که انحنای قرنیه کمتر از حد طبیعی بوده و یا چشم کوچکتر از اندازه طبیعی باشد و پرتوها در پشت چشم شکسته شود و اشیاء نزدیک تر دیده شده، در حالیکه اشیاء دور به وضوح دیده میشوند) و آستگماتیسم (زمانی است که قرنیه در یک محور ، انحنای غیر طبیعی خواهد داشت) میباشد .

چه زمانی باید به پزشک مراجعه کرد؟

اگر شدت نزدیک بینی بحدی باشد که فرد قادر به انجام کارهای روزانه خود آنطور که میخواهد نباشد حتماً باید به پزشک مراجعه کرد . پزشک شدت نزدیک بینی را تعیین کرده و راههای درمانی مختلف را جهت تصحیح این حالت پیشنهاد میکند .

غربالگری و تشخیص

این اختلال با انجام معاینات خاص چشمی قابل تشخیص است که شامل یکسری معاینات خاص است که براساس آنها شدت تعیین میشود . نحوه انجام معاینات منظم چشمی بصورت ذیل توصیه می شود:

بالغین :

اگر فردی از عینک یا لنز استفاده نمی کند، یا مشکل و یا علامت چشمی ندارد و احتمال ابتلا به بیماریهای چشمی نیز ندارند، باید بصورت ذیل تحت معاینه قرار گیرند. حداقل یک معاینه در بین سنین ۲۰-۳۹ سالگی هر ۲ تا ۴ سال یکبار در سنین ۴۵ تا ۶۴ سالگی و در سنین بالای ۶۵ سال هر ۱ تا ۲ سال یکبار . اگر فردی از عینک یا لنز چشمی استفاده میکند، باید سالانه چشم خود را چک کند. اگر در این فاصله چشم دچار مشکلی شده و یا در صورت تاری دید علیرغم استفاده از عینک که نیاز به تغییر شماره آن شود، باید به پزشک مراجعه کرد.

کودکان و نوجوانان:

کودکان نیز باید از نظر وجود بیماریهای چشمی براساس توصیه های ذیل توسط متخصص مورد غربالگری و ارزیابی قرار گیرند. از زمان تولد تا سه ماهگی یک بار، بین ۶ ماهگی تا ۱ سالگی یک بار ، و یکبار در حوالی ۳ سالگی و یکبار دیگر نیز در حوالی ۵ ساگی. اگر کودک یا نوجوان دچار اختلالات چشمی یا بینایی شد احتیاج به ویزیت بیشتر خواهد داشت. بعلاوه آنهایی که مبتلا به بیماریهایی خاص مثل مرض قند که سبب درگیری چشم ها می شوند هستند ، نیاز به معاینات بیشتری خواهند داشت.

عوارض جانبی

اگر نزدیک بینی درمان نشود ممکن عوارض کاهش کیفیت زندگی (عدم توانایی انجام صحیح کارها به طور مناسب و دلخواه)، فشارهای چشمی (حالت نیمه باز چشم ها می تواند بر روی آنها فشار آورده سبب سردرد شود)، موجب کاهش امنیت فرد بخصوص در حین رانندگی یا کارهای سنگین شده و حتی بیماری آب سیاه ایجاد کند.

درمان

- روشهای درمانی: شامل استفاده از لنزهای تصحیح کننده یا جراحی است.
- عدسی های تصحیح کننده: خود دو نوع هستند که بصورت لنزهای تماسی بوده یا اینکه به شکل عینک می باشند.
- روشهای جراحی: انواع روشهای جراحی نیز وجود دارند که در آنها انحنای تغییر یافته سطح قرنیه از طریق ابزارهای خاص تصحیح می شود که عمل جراحی لیزیک (LASIK) یکی از آنهاست.

bbums.ac.ir